

(Θεατροπαιχνίδια εκδ.Κέδρος)

«Η κυρία Χλωροφύλλη» – παίζουμε μια ιστορία;

Αυτή είναι μια ιστορία, που θα τη διηγηθεί ένας εκπαιδευτής και μπορεί να παιχτεί με κίνηση και έκφραση (χωρίς λόγια). «Να γίνει δηλαδή μια δραματοποίηση της αφήγησης σαν να είναι, όσοι συμμετέχουν, η εικόνα στα λόγια του αφηγητή»

«Η κυρία Χλωροφύλλη»

Είναι καλοκαίρι! Ο λαμπρός ήλιος στέλνει από ψηλά τις ζεστές και φωτεινές ακτίνες του. Τα δέντρα ευχαριστημένα απλώνουν τα κλαδιά τους ψηλά, όσο πιο ψηλά μπορούν, σαν να προσπαθούν να αγγίξουν τις ηλιαχτίδες. Ένα ελαφρύ αεράκι περνάει ανάμεσα τους, κι εκείνα λικνίζονται απαλά. Όλα τα φύλλα είναι πράσινα, δυνατά και χαρούμενα. Χαιρετιούνται, αγγίζουν το ένα το άλλο και λένε τα μυστικά τους.

Μέσα τους η κυρία Χλωροφύλλη έχει πολλή δουλειά. Είναι όλη την ημέρα στην κουζίνα. Ανοίγει τα ντουλάπια της, παίρνει τις κατσαρόλες της, και τις σκουπίζει καλά, να γυαλίσουν. Τις καμαρώνει, γιατί αυτές δεν είναι τυχαίες κατσαρόλες, όσοχιμ!! είναι κατσαρόλες φτιαγμένες από ηλιαχτίδες και χάρη σε αυτές μαγειρεύει φαγητό για το δέντρο. Η συνταγή της είναι απλή. Παίρνει νερό από τη βρύση της και διοξείδιο του άνθρακα από την αυλή της, τα ανακατεύει καλά καλά, με μια κουτάλα και φτιάχνει τη σπεσιαλιτέ της. Υπέροχη γλυκόζη! Το δέντρο όμως βρίσκεται στην ανάπτυξη! Κι έχει μια πείνα!! Όλη την ημέρα! Μόλις τελειώνει το ένα πιάτο ζητάει αμέσως το επόμενο. Και η κυρία Χλωροφύλλη δεν σταματάει να μαγειρεύει και να ταΐζει, να μαγειρεύει και να ταΐζει...

Ο καιρός περνάει και μαζί του και το καλοκαίρι... Σύννεφα μαζεύονται συχνά και παίζουν κυνηγητό στον ουρανό. Κάποιες φορές μάλιστα μαζεύονται πολλά μαζί, ενώνονται μεταξύ τους και ρίχνουν σταγόνες βροχής στη γη. Η κυρία Χλωροφύλλη κοιτάζει από το παράθυρο. Είναι καιρός να ετοιμάσει το δέντρο για χειμώνα. Να το φροντίσει, μην παγώσει το καημένο. Παίρνει τηλέφωνο και μερικούς εργάτες να έρθουν να την βοηθήσουν. Οι εργάτες φτάνουν και χτίζουν έναν τοίχο από το καλύτερο μονωτικό υλικό, για να κρατήσει το κρύο του χειμώνα μακριά.

Τα σύννεφα πια είναι πάρα πολλά. Οι σταγόνες της βροχής πέφτουν με φόρα στη γη. Ο αέρας φυσάει δυνατά τόσο που κάνει τα κλαδιά του δέντρου να κινούνται με δύναμη.

Η κυρία Χλωροφύλλη είναι χαρούμενη, γιατί επιτέλους αρχίζουν οι διακοπές της. Τέρμα οι δουλειές και το μαγείρεμα! Τώρα μόνο ξεκούραση! Βγάζει την πράσινη ποδιά της και παίρνει από την ντουλάπα το υπέροχο κίτρινο φόρεμα της! Χορεύει και κάνει στροφές μπροστά στον καθρέφτη. Είναι έτοιμη για το ταξίδι των διακοπών. Ο κύριος Άνεμος μόλις έφτασε για να την πάρει. Παρκάρει το αυτοκίνητό του και χτυπά το κουδούνι. Εκείνη ρίχνει μια τελευταία ματιά στον καθρέφτη, φοράει το καφέ της πανωφόρι (αλήθεια της πάει πολύ και το καφέ!), στηρίζεται στο μπράτσο του φίλου της και χαιρετά το δέντρο της.

«Καλό ταξίδι κυρία Χλωροφύλλη! Καλές Διακοπές!»

«Ξανθοφύλλη πια όχι Χλωροφύλλη! Ξανθοφύλλη! φωνάζει εκείνη και χαιρετά από μακριά.